

da finder, at Principet om, at Statskassen udreder disse Procenter uden for Lønningerne, er rigtigt, skaar det selvfølgelig Lovgivningsmagten frit for at slaa det fast, men i modsat Fald at ophæve det. Lovgivningsmagten er saaledes ikke paa nogen Maade bunden ved denne Bestemmelse. Men paa den anden Side vil jeg fastholde som min Mening, at naar disse 5 pCt. afdrages i de Lønninger, som maatte blive vedtagne, saa vil denne Ordning blive dyrere for Statskassen; denne vil komme til at udrede Mere, naar den lader de 5 pCt. gaa ind under Lønningen, end den vil komme til, naar den ved Siden af de Lønninger, som man ellers maatte finde passende, selv udreder de 5 pCt. Dette er min absolute Mening, og jeg er overbevist om, at, naar vi komme til at forhandle denne Sag siden, vil det vise sig, at min Mening er rigtig. Jeg gjentager, at man ved at vedtage vort Forslag nu ikke i fjerneste Maade er bunden med Hensyn til, hvad man vil gjøre overfor Lønningslovene, naar de ligge samlede for os til Revision. Videre har jeg ikke at tilføje.

Solum: Det forekommer mig dog, at den ærede Ordfører gaar temmelig vidt, naar han mener, at Thinget ikke er bundet, idet jo ogsaa den høitærede Marineminister lod Ytringer falde, som berettigede os til at gaa ud fra den Forudsætning, at man endog maatte, forsaavidt Rigsdagens Liv skulde fortsættes en længere Tid, kunde vente at faae dette Lovforslag tilbage igjen. Ministeren sagde nemlig, at det naturligtvis ikke faldt ham ind at tænke paa, at han fra dette Things Side kunde faae Loven saaledes, som han ønskede den, og han sluttede sit Foredrag med at sige, at han vilde anbefale Thinget at stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 1 og for Ændringsforslaget under Nr. 3. Mon Enden derpaa da ikke bliver den, at Lovforslaget vil komme tilbage til os uden Ændringen under Nr. 1, og med et Forslag som det under Nr. 3, men med den Ændring, som den ærede Ordfører har bebudet skal komme til 3die Behandling? Dette synes at ligge temmelig nær. Dernæst udtalte den ærede Ordfører, at man ikke kunde sige, at de omtalte Lønninger vare saa store, at de med Lethed kunde udrede 5 pCt. Jeg vil ikke sige Andet end, at enhver Løn skal — som almindelig Regel — være i Forhold til, hvad vedkommende Mand under andre Omstændigheder kan se sig istand til at tjene. Gaar man ud fra, hvad en Fyrmeisters almindelige Fortjeneste er under andre Forhold, saa tror jeg, at de Fleste ville indrømme, at Lønnen her er meget anstændig. Dersom det ikke var saa, saa var det ligefrem utilgiueligt baade af Marineministeren og af Rigsdagen, at de i saa mange Aar, nemlig fra 1870 indtil nu, have ladet den vedblive, som den er; dette er saa klart, som at 2 og 2 er 4. Det er ikke en ubetydelig Lønningsforhøielse, som de

Bedkommende faae efter dette Lønningsforslag. Nogle af dem faae endog over det Dobbelte af, hvad de nu have; dernæst forekommer det mig ogsaa, at den ærede Ordfører selv noget kom til at give os Ret i vore Betragtninger imod Flertallet, idet han nemlig sagde, at han erkjendte, at det her Foreliggende var noget Nyt; men dette forhindrer ikke — sagde han — at man, uagtet man gif ind paa dette Nye, dog kunde forandre det, naar man kom til en almindelig Revision. Men jeg vil da spørge: Hvorfor skulle vi gaa til denne Forandring, førend vi komme til den almindelige Revision? Vi vide jo af gammel Erfaring, at, naar man er gaaet i en bestemt Retning i en vis Lov, har man meget ondt ved at komme derfra igjen under senere Loves Behandling; dette tror jeg, at Enhver, som har været Rigsdagsmand i længere Tid, meget godt veed. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at, dersom Lønningslovrevisionen ikke var saa nær forestaaende, som den er, vilde jeg have langt mere Betænkelse ved at stemme for Forslaget under Nr. 1, end jeg nu har; thi jeg erkjender, at, skal man give en Embedsmand Pension, saa er Fyringenieuren af den Slags Folk, som bør have Pension. Naar jeg derfor nu stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 1, saa er det begrundet i, at jeg ikke vil være med til ved denne lille Lov at foretage Noget, hvorved vi maatte binde os ved Revisionen af alle Lønningslovene.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil blot gjøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm). Det var en Misforstaaelse af mine Ord, naar han mente, at jeg vilde foranledige, at denne Lov blev sendt tilbage her til Thinget, hvis den blev saaledes, som det har været omhandlet her. Uagtet jeg vilde finde det meget uheldigt, om der blev negtet kongelig Udnævnelse til Fyringenieuren, er det mig paa den anden Side saa meget om at gjøre at faae Loven igjennem, at jeg ikke paa Grund af dette ene Spørgsmaal vil foranledige nogen Ændring foretagen i det andet Thing, hvorved den maatte komme tilbage hertil. Naar jeg har fiiilet mig saaledes, saa er det netop af den Grund, som blev nævnt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds, nemlig, at Lønningslovene jo efter al Likelighed snart ville komme til Revision. Jeg har derfor antaget, at, om end Resultatet skulde blive, at der ikke tillægges Fyringenieurstillingen kongelig Udnævnelse, vil det dog maatte kunne lykkes at faae det ind ved en saadan Revision. Jeg tror at turde benegte, at den Løn, som er foreslaaet for Fyrskipperne, skulde kunne siges at være rigtig i Forhold til, hvad en dygtig Skibsfører ellers kan tjene; jeg tror tværtimod, at saaledes, som den nu er, er den overordentlig ringe i Forhold til en Saadans Fortjeneste. Det maa ogsaa erindres, at Marine-